

ΔΑΝΙΑ. Κοπενάγη, τὴν 17 Μαΐου.

Εἰς τὴν χθεςινὴν συνεδρίᾳσιν τῆς Β. ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τῆς ἄρκτου, ἐν τῶν μελῶν, ὁ κύριος Οὐϊδμάνος, ἀνέγνω ἐπιστολὴν γραφείσαν ἐκ 'Ρίου 'Ιανείρου τῆς 'Αμερικῆς, δι' ἧς ὁ πεπαιδευμένος γεωλόγος κύριος Λύνδος ἀναγγέλλει εἰς τὴν ἑταιρίαν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν τοῦ 'Ανασκάπτων παρὰ τὴν Βαίαν εἰς Βρεσιλίαν, εὑρε λίθον ἐγκεχαραγμένον μὲ ῥουνικοὺς χαρακτῆρας; κατὰ μέρος ἐξηλειμμένους. Μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας διακρίνας ἐκ τινων λέξεων ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτον ἰσλανδική, ἐξέτεινε τὰς ἀνασκαφὰς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ ἀνεκάλυψε μετ' ὀλίγον θεμέλια οἰκῶν ἐκ λίθων μεγάλων, φέροντα τὸν ἀρχικὸν τεκτονικὸν τύπον τῶν ἐρεϊπίων ὅσα σώζονται εἰς Νορβεγίαν, 'Ισλανδίαν καὶ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Γρελανδίας. 'Εξακολουθήσας δ' ἐπὶ πολλὰς ἀκόμῃ ἡμέρας τὰς ἀνασκαφὰς, εὑρε τέλος ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ Θ ὁ ρ, Θεοῦ τοῦ κεραυνοῦ τῶν ἀρχαίων Σκανδιναυῶν, φέρον ὅλα τὰ σύμβολα τοῦ Θεοῦ τούτου, τὴν σφύραν, τὰς χειρίδας καὶ τὴν μαγικὴν ζώνην [meginhiarder].

'Η ἑταιρία ἐπεφόρτισε τὸν γράμματέα τῆς Χ. 'Ράφνον [συγγραφέα τοῦ περιφήμου συγγράμματος *Antiquitates Americanæ*], τὸν πρῶτον ἀποδείξαντα ἀναντιρρήτως ὅτι ὑπῆρξαν σχέσεις μεταξὺ τῆς 'Ισλανδίας καὶ τῆς βορείου 'Αμερικῆς πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μέρους τούτου πρὸ Χρικοφόρου Κολόμβου, νὰ καθυποβάλλῃ [ἀναφορὰν περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Λύνδου, καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν, διὰ νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν πεπαιδευμένων ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως περὶ ἧς πραγματεύεται, καὶ ἥτις φαίνεται ἀποδεικνύουσα ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ τῆς 'Αρκτοῦ οὐ μόνον ἐπλευσαν μέχρι τῆς Μεσημβρινῆς 'Αμερικῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ κατώκησαν αὐτὴν μονίμως.

Τὸ ἄνω ἄρθρον, τὸ ὁποῖον δανειζόμεθα ἀπὸ τὸ φύλλον τῆς 1 'Ιουνίου τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος ὁ Χρόνος, χρησιμεύει ὡς περίεργον συμπλήρωμα τοῦ εἰς τὸ παρὸν φυλλά-

διον κατεχωρισμένου ἄρθρου περὶ τῆς προκολομβίου ἰσορίας τῆς Ἀμερικῆς.

Ἑμπορικὴ ἔποψις τῶν διαφόρων τῆς
Ἑλλάδος λιμένων.

Κατὰ τὰ 1836 εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν 284 πλοῖα, ὑπὸ ἑλληνικὴν καὶ ὑπὸ ξένας σημαίας, κατὰ δὲ τὰ 1837, 221. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἦσαν χωρητικότητος 14, 609 τόννων. Ἀπέπλευσαν δὲ ἀπὸ Πάτρας κατὰ μὲν τὰ 1836, πλοῖα 178, κατὰ δὲ τὰ 1837, πλοῖα 136, χωρητικότητος 9,855 τόννων. Τὰ πρώτιστα εἰσαγωγῆς εἶδη ἦσαν ζάχαρι, καφὲς, σίδηρος, ξυλική, δέρματα, σχοινία, λινάριον, φέσια, τρόφιμα, ταριχευτὸς ἰχθὺς, πνεύματα, ὑαλικά, ἀλειματοκηρία, ὀρύζιον, Ἰνδικὴ βαφή, κοχενίλλη, οἶνος, κάρυκεύματα, βαμβακερὴ κλωστή, νηκοτιανὴ τριπτὴ καὶ πρὸς κάπνισμα, τὸ ὅλον ἀξίας 2,172,000 δραχμῶν. Τὰ δὲ εἶδη τῆς ἐξαγωγῆς ἦσαν σαφίς, βαλανίδια, μέταξα, ἔρια, σίτος, τυρὸς, βούτυρον, μέλι, δέρματα προβάτινα, καύσιμα ξύλα, νηκοτιανή, τὸ ὅλον ἀξίας 3,048,854 δρ.

Κατὰ τὰ 1837 ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερέβη κατὰ 67,000 δρ. τὴν τῶν 1836, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἐλλείπετο κατὰ 455,338 δρ. κυρίως δι' ἐλλειψιν τῆς κορινθιακῆς σαφίδος.

Εἰς Ναύπλιον εἰσέπλευσαν μὲν κατὰ τὰ 1837, 444 πλοῖα φέροντα φορτίον, καὶ 144 ἄνευ φορτίου, φέροντα διαφόρους σημαίας. Ἀπέπλευσαν δὲ 111 μὲν μὲ φορτίον καὶ 456 ἄνευ φορτίου. Ἡ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς ἦτον 1,643,027 δραχ. ἡ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς 837,400 δρ. τὰ δὲ εἶδη τὰ αὐτὰ μὲ τὰ προῤῥηθέντα.

Εἰς Σύραν κατὰ τὰ 1837, ἔφθασαν 1,289 πλοῖα καὶ ἀνεχώρησαν 2,814, τὰ πλεῖστα ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν, καὶ σπανίως χωροῦντα ὑπὲρ τοὺς 20 τόνους. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐξετιμήθη εἰς 9,430,987 δρ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 9,512,807 δρ.